

DECIZIA Nr. 23/2005
privind solutionarea contestatiei depusa de
Societatea <<X>>

Directia Generala a Finantelor Publice a fost instiintata despre comunicarea Parchetului de pe langa Judecatoria Y prin care i se aduce la cunostiinta prin ordonanta ca administratorul societatii <<X>> a fost scos de sub urmarire penala in temeiul dispozitiilor art. 11 lit. b si art. 10 lit. b1 din Codul de procedura penala, cercetat sub aspectul savarsirii infractiunii de evaziune fiscala.

In baza comunicarii emise de Parchetul de pe langa Judecatoria Y, D.G.F.P. prin Biroul solutionare contestatii se investeste cu solutionarea pe fond a contestatiei formulata de societatea <<X>>.

Prin contestatia formulata se contesta partial masurile dispuse prin procesul - verbal intocmit de catre organele de control fiscal din cadrul Directiei controlului fiscal.

Suma ce face obiectul contestatiei, reprezinta:

- impozit pe profit;
- dobanzi impozit pe profit aferente;
- penalitati de intarziere aferente;
- impozit pe venit micrintreprindere;
- dobanzi aferente;
- penalitati de intarziere;
- taxa pe valoarea adaugata.

Potrivit art. 5 (1) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin acte de control sau impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, modificata su aprobata prin Legea nr. 506/2001, si a Hotararii Guvernului nr. 1296/2001 privind actualizarea cuantumului sumelor prevazute la art. 5 (1) din actul normativ mentionat anterior, coroborat cu art. 204 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, solutionarea contestatiei este in competenta organelor specializate din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice.

I. Societatea <<X>> contesta partial masurile dispuse de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei controlului fiscal prin procesul verbal de control, precizand urmatoarele:

Pentru perioada anilor 1999 - 31.08.2001, diferenta de impozit pe profit la care se adaugata dobanzile si penalitatile de intarziere aferente, a fost calculata asupra cheltuielilor cu benzina si piese de schimb pentru un mijloc fix (autoturism) proprietate personala, considerate cheltuieli nedeductibile de catre organele de control.

In mod eronat organul de control a stabilit aceste cheltuieli nedeductibile, deoarece prin nota explicativa, l-a indus in eroare cerandu-i un contract autentificat si legalizat privind inchirierea autoturismului dintre societate

si proprietarul autoturismului si a fost nevoit sa declare ca nu are contract de inchiriere.

2. Diferenta de taxa pe valoarea adaugata si impozit pe venit, la care se adauga dobanzi si penalitati de intarziere aferente, au fost calculate nelegal asupra unor imprumuturi luate de la diverse persoane, conform contractelor de imprumut, imprumuturi care au fost depuse la banca prin foi de varsamant cu explicatia "incasari din comert", deoarece indiferent de natura depunerilor (imprumut, prestari servicii, etc.) banca a codificat depunerile cu aceasta explicatie Cod BNR 15.

In sustinerea contestatiei se anexeaza in xerocopie urmatoarele documente:

- Notele explicative;
- Contract de comodat;
- Contractele de imprumut;
- Dispozitii de incasare catre casieria unitatii;
- Registre de casa pentru lunile iulie - septembrie 2003.

In final, contestatoarea solicita admiterea contestatiei pentru sumele la care face referire in continutul acesteia.

II. Prin procesul verbal de control, organele de control din cadrul Directiei controlului fiscal , au constatat urmatoarele:

Referitor la impozitul pe profit.

Organele de control au stabilit diferente reprezentand impozit pe profit fata de evidenta contabila a societatii, iar pentru neachitarea la termen a debitului stabilit in sarcina contestatoarei, au fost calculate dobanzi in conformitate cu prevederile H.G. nr. 564/2000, H.G. nr. 1043/2001, H.G. nr. 874/2002 si H.G. nr.1513/2002, iar in conformitate cu prevederile H.G. nr.26/2001 au fost caculate penalitati de intarziere. Accesoriiile au fost calculate conform anexelor la procesul verbal.

Referitor la impozitul pe venit microintreprindere.

Organele de control au constatat pentru perioada verificata o diferenta in plus fata de agentul economic datorita neinregistrarii veniturilor din sconturi obtinute, depuneri in numerar in banca reprezentand vanzari de marfuri fara a fi inregistrate prin registrul de casa ca venituri, facturi fiscale emise si neinregistrate, iar pentru neachitarea la termen a debitului stabilit, au fost calculate accesorii, din care se contesta numai o parte din diferenta stabilita cu accesorii aferente.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata.

Pentru perioada verificata, s-a constatat o diferenta in plus fata de evidenta contabila a societatii la taxa pe valoarea adaugata colectata, care a fost calculata asupra sumelor incasate din vanzarea marfurilor si depunerea acestora direct la banca in contul curent al societatii fara a le inregistra in registrul de casa, conform foilor de varsamant anexate la procesul verbal.

III. Luand in considerare constatarile organelor de control, motivatiile prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, se retin urmatoarele:

1. Referitor la impozitul pe profit, dobanzi si penalitati,

Directia generala a finantelor publice prin Biroul solutionare contestatii este investita sa se pronunte daca societatea datoreaza aceste sume in conditiile in care a diminuat profitul impozabil cu unele cheltuieli pentru care la

baza efectuării acestora nu există documente întocmite conform prevederilor legale.

În fapt, organele fiscale din cadrul Direcției controlului fiscal, au constatat că societatea a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli cu benzina și piese de schimb pentru autoturismul proprietate personală aparținând asociatului unic, pentru care în timpul controlului nu a prezentat nici un contract, iar prin declarația dată recunoaște că nu a făcut contract între societate și proprietarul autoturismului. Ca urmare, organul de inspecție fiscală a luat măsura excluderii din categoria cheltuielilor deductibile a acestor cheltuieli cu consecința stabilirii diferențelor de impozit pe profit, dobânzi și penalități de întârziere aferente.

Ulterior, societatea depune contestație pentru obligațiile fiscale cuprinse la cap. III.1 Impozit pe profit, considerând că acestea au fost stabilite eronat.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. I, pct. 6, lit. k) din O.G. nr. 40/1998 și art. I, pct. 5 (6) lit. j), din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 217/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, coroborate cu prevederile referitoare la art. 4* lit. j) din Hotărârea Guvernului nr. 402/2000 pentru aprobarea instrucțiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit, coroborate cu pct.119 din H.G. nr.704/1993 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii contabilității nr. 82/1991, prin care se definește noțiunea de document justificativ, precum și art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, art. 13 și 14 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 79/2003, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora după trecerea termenului de scadență se calculează dobânzi pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv iar, pentru plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere.

Din analiza documentelor anexate la dosar, s-a reținut faptul că în susținerea cauzei se anexează un contract de comodat, neînregistrat la societate, semnat de asociatul unic al societății iar, documentul prezentat este în contradicție cu cele declarate prin nota explicativă dată în fața organelor de inspecție fiscală, cu mențiunea **“ca nu a făcut contract”**.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației nici afirmatia asociatului unic că a fost "indus în eroare" de organul de control cerându-i că fiind valabil un contract autentificat și legalizat, uitând în acel moment că a încheiat un contract de comodat între proprietarul autoturismului și societate, întrucât atât din procesul verbal contestat, cât și din nota explicativă (pag. 148) dată în fața organului de control nu rezultă că i s-a solicitat un contract autentificat, iar contractul prezentat în susținerea cauzei nu este înregistrat la societate cu număr și dată pentru a fi considerat document legal.

Pretenția contestatoarei de a-i fi considerat contractul de comodat prezentat, contrar declarației date nu este fondată, deoarece din procesul verbal precum și din nota explicativă, reiese clar că nu a făcut și nu avea contract de comodat la data verificării.

Mai mult, prin nota explicativa asociatul unic al societatii, a declarat ca nu a stiut ca "aceste cheltuieli nu se trec pe societate, iar cand am aflat legea nu a mai introdus de fel combustibilul si piesele de schimb pe societate", ceea ce demonstreaza inca o data ca documentul prezentat la dosar, a fost intocmit dupa data verificarii fiscale si nu poate fi considerat document legal in justificarea cheltuielilor deductibile.

Tinand cont de cele precizate mai sus, se retine ca societatea era obligata sa detina si sa prezinte contract de inchiriere sau contract de comodat inregistrat la societate la data intocmirii acestuia, iar prin documentele anexate la dosarul cauzei nu rezulta ca acesta a fost incheiat la data mentionata in contestatie.

In consecinta, cheltuielile cu benzina si piesele de schimb nu sunt justificate cu document legal intocmit care sa influenteze rezultatele controlului efectuat si prin urmare, masura luata de organele de control de excludere a acestor cheltuieli din categoria cheltuielilor deductibile si stabilirea obligatiilor fiscale reprezentand impozit pe profit este legala, iar dobanzile si penalitatile de intarziere aferente au fost calculate in baza prevederilor legale in vigoare mentionate anterior, fapt pentru care contestatia se va respinge ca neintemeiata pentru impozitul pe profit contestat, dobanzi si penalitati de intarziere aferente.

2. Referitor la impozitul pe venit microintreprindere contestat, dobanzi si penalitati de intarziere aferente,

cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza aceste obligatii fiscale in conditiile in care veniturile din incasari realizate din vanzarea marfurilor, nu au fost inregistrate prin registrul de casa si au fost depuse direct in contul curent al societatii, iar in sustinerea contestatiei, societatea afirma ca acestea reprezinta imprumuturi de la diverse persoane.

In fapt, prin procesul verbal incheiat s-a constatat ca societatea in perioada verificata a depus numerar in banca cu foi de varsamant, reprezentand vanzari marfuri care nu au fost inregistrate prin registrul de casa si nu au fost evidentiata ca venituri, la care se calculeaza impozit pe venit microintreprindere si accesorii aferente.

Societatea <<X>> contesta impozit pe venit microintreprindere cu accesorii aferente.

Pentru diferenta de impozit pe venit microintreprindere contestata in plus de societate, calculata asupra veniturilor incasate in perioada 02.05.2001 - 31.08.2001, organul de control a calculat impozit pe profit pe care societatea nu il contesta.

In drept, se face aplicarea prevederilor art. 5 din Ordonanta Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microintreprinderilor, precum si art. 13 din Ordonanta Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare, aprobata si modificata prin Legea nr. 108/1996, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 13 si 14 din Ordonanta Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, aprobata si modificata prin Legea nr. 79/2003.

In speta sunt incidente si prevederile art. 12 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, care precizeaza: "[...] efectuarea de operatiuni economice, fara sa fie inregistrate in contabilitate, sunt interzise."

Prin contestatia formulata societatea <<X>> mentioneaza ca suma la care a calculat TVA si venit, reprezinta imprumuturi ale societatii de la diverse

persoane care au fost depuse la banca cu foi de varsamant cu explicatia "incasari din comert".

In sustinerea contestatiei privind impozitul pe venit microintreprindere, societatea anexeaza trei contracte de imprumut si mai multe dispozitii de incasare nenumotate, dar majoritatea sumelor corespund cu sumele ce apar pe foile de varsamant de la banca ca depuneri "incasari din comert."

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, se retine ca dispozitiile de incasare nenumotate, nu sunt inregistrate in registrul de casa, contractele de imprumut desi au date din ani diferiti nu sunt inregistrate la societate.

Referitor la afirmatia contestatoarei ca suma constatata de organul de control ca neinregistrata la venituri reprezinta imprumut intre societatea <<X>> si diverse, conform contractelor de imprumut nepurtator de dobanzi anexate in xerocopie, aceste sume regasindu-se in contul 455 din Balanta de verificare, precizam urmatoarele:

- contractele de imprumut, incheiate cu diverse persoane si asociatul unic la societatea <<X>> nu sunt stampilate si inregistrate la societate;

- pentru sumele ce fac obiectul contractelor mentionate anterior, societatea nu prezinta documente din care sa rezulte ca la o data imediat urmatoare incheierii acestor contracte, sumele imprumutate au fost depuse in banca;

- in contul 455 "Sume datorate asociatilor" din balanta de verificare, se evidentiaza **sumele lasate temporar la dispozitia societatii de catre asociati** potrivit Regulamentului de aplicare a Legii contabilitatii si nu imprumuturile luate de la angajati sau diverse persoane.

Sustinerea contestatoarei conform careia la explicatiile solicitate prin nota explicativa, "s-a omis cate o data trecerea in registrul de casa a unor sume depuse la banca din greseala, am luat banii din incasari de la angajati, sau i-am trimis direct pe ei sa depuna in banca fara a-i mai inregistra prin registrul de casa", s-a referit la sumele luate cu titlu de imprumut, iar dispozitiile de incasare uitand sa le treaca prin registrul de casa, nu poate fi luata in considerare in vederea solutionarii favorabile a cauzei din urmatoarele considerente:

- "omiterea cate o data trecerea in registru de casa a unor sume depuse la banca din greseala" reprezinta depunerea de numerar periodic in banca, care inseamna venituri din vanzari la care se calculeaza taxa pe valoarea;

- pentru sumele luate cu imprumut de la angajati, asa cum sustine societatea, nu prezinta documente din care sa rezulte ca aceste sume au fost inregistrate in evidenta contabila in conturi corespunzatoare de imprumuturi pe numele persoanelor de la care a imprumutat, potrivit Regulamentului de aplicare a Legii contabilitatii;

- dispozitiile de incasare intocmite pe numele asociatului, uitate sa fie trecute in registrul de casa, asa cum sustine societatea, nu se justifica deoarece nu a uitat o dispozitie sau doua ci a uitat sa inregistreze un numar de 76 dispozitii de incasare.

Avand in vedere cele precizate mai sus, precum si faptul ca in sustinerea contestatiei societatea a prezentat documente contrare declaratiilor date de asociatul unic al societatii, rezulta ca acestea au fost intocmite dupa verificarea fiscala efectuata si nu pot fi considerate documente legale pentru

ca depunerile in numerar neinregistrate prin registrul de casa sa fie considerate imprumuturi de la diverse persoane cum se sustine in contestatie. Asemenea operatiuni fara sa fie inregistrate in contabilitate sunt intersize de lege, iar necunoasterea legislatiei nu scuteste societatea de consecintele care rezulta din aplicarea acesteia.

In concluzie, se retine ca societatea la data verificarii, nu avea dispozitii de incasare si contracte de imprumut incheiate asa cum reiese din procesul verbal de control si din nota explicativa, iar societatea prin documentele depuse in sustinerea contestatiei nu a putut dovedi ca depunerile de numerar direct in contul societatii reprezinta imprumuturi de la diverse persoane fara a fi inregistrate prin registrul de casa si fara sa existe contracte de imprumut inregistrate la societate la data intocmirii acestora.

Astfel, masura luata de organele de control de a considera sumele in numerar depuse direct in contul curent al societatii conform foilor de varsamant ca depuneri "incasari din comert" si neinregistrate prin registrul de casa, venituri din vanzari de marfa, este legala si corect au procedat la calculul obligatiilor fiscale aferente acestor venituri, motiv pentru care contestatia formulata urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere reprezentand impozit pe venit microintreprindere, dobanzi in si penalitati de intarziere.

Diferenta de impozit pe venit contestata in plus de societate ca fiind fara obiect.

3. Referitor la *taxa pe valoarea adaugata*, *Directia generala a finantelor publice prin Biroul solutionare a contestatii este investita sa se pronunte daca societatea contestatoare datoreaza taxa pe valoarea adaugata aferenta incasarilor provenite din vanzarea marfurilor fara a fi inregistrate ca venituri si depunerea acestora direct in cont*

In fapt, prin procesul verbal, organele de control au calculat taxa pe valoarea adaugata colectata asupra incasarilor neinregistrate in contabilitate, depuse direct in contul curent al societatii conform foilor de varsamant.

In drept, se fac aplicabile prevederile art. 13 si 16 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, iar incepand cu data de 01.06.2002 prevederile art. 14 si 20 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata.

Ori, in cazul in speta, organele fiscale au calculat taxa pe valoarea adaugata aferenta unor incasari reprezentand venituri neinregistrate prin registrul de casa si depuse cu foi de varsamant, direct la banca in contul curent al societatii

Avand in vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum si prevederile legale in materie, s-a retinut ca in mod legal organele de control au stabilit in sarcina contestatoarei taxa pe valoarea adaugata colectata, aferenta sumelor neinregistrate prin registrul de casa si depunerea acestor incasari direct in contul curent al societatii la banca, conform foilor de varsamant anexate la procesul verbal, ca depuneri "incasari din comert", fapt pentru care contestatia va fi respinsa ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei coroborate art.185 (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE:

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de societatea <<X>> pentru obligatia fiscala contestata cu tllu impozit pe profit, impozit pe venit microintreprindere, taxa pe valoarea adaugata cu accesoriile aferente.

Biroul solutionare contestatii va asigura comunicarea prezentei decizii celor in drept.

Prezenta decizie poate fi atacata, potrivit legii.

DIRECTOR EXECUTIV,